

วิชาภาษาไทย เรื่อง ภาษาถิ่น

โรงเรียน _____

ชื่อ นามสกุล ชั้น เลขที่

ใบความรู้เรื่อง ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่น คือ ภาษาที่ใช้พูดสื่อสารกันในห้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันตามวิถีชีวิตของผู้คนในห้องถิ่นนั้น แต่ภาษาที่ใช้ติดต่อกัน ทั้งพูดและเขียน ถือว่าเป็นภาษากลางนั้นเรียกว่า “ภาษาไทยมาตรฐาน” ภาษาถิ่น แบ่งได้ ๓ กลุ่มได้ดังนี้

ภาษาถิ่นเหนือ

ปึกบ้าน	กลับบ้าน
มะนัด	สับปะรด
อู้	พูด
ล่ำ	อร่อย
ซี้จู้	โกหก
ป้อจาย	ผู้ชาย
ผ่อ	มอง
กาด	ตลาด

ภาษาถิ่นอีสาน

เมือบ้าน	กลับบ้าน
บักนัด	สับปะรด
เว้า	พูด
แจบ	อร่อย
ซี้ตัว	โกหก
ผู้บ่าว	ผู้ชาย
เบ็ง	มอง
กระจอง	ทัพพี

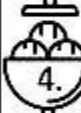
ภาษาถิ่นใต้

หลบเร็น	กลับบ้าน
ยาหนัด	สับปะรด
แหลง	พูด
หรอย	อร่อย
ซือก	โกหก
บ่าว	ผู้ชาย
แล	มอง
หวัค	ทัพพี

แบบฝึกหัดเรื่อง ภาษาถิ่น

ให้นักเรียนเขียนความหมายของภาษาถิ่นที่กำหนดให้พร้อมระบุว่า เป็น ภาษาถิ่นใด

1. ลำ	→	อร่อย	ภาษาถิ่น	เหนือ	6. ซี้ตัว	→		ภาษาถิ่น	
2. ผ่อ	→		ภาษาถิ่น		7. อู้	→		ภาษาถิ่น	
3. เบ็ง	→		ภาษาถิ่น		8. แหลง	→		ภาษาถิ่น	
4. แล	→		ภาษาถิ่น		9. เว้า	→		ภาษาถิ่น	
5. หรอย	→		ภาษาถิ่น		10. กาด	→		ภาษาถิ่น	

